

Millecker, deși mai puțin precis ca Gr. Florescu are totuși meritul c-a fost primul, care s-a ocupat de castrul de la Vărădia, prezentându-l opiniei publice în lumina științei de atunci. Deși arătările la cei doi autori diferă esențial, totuși prin descrierea amănunțită a părților dezgropate ele se completează, încât din amândouă se poate forma o imagine mult mai precisă și clară asupra lui. Millecker n-a făcut și o schiță a castrului ca Gr. Florescu, însă ne dă unele amănunte foarte prețioase asupra porțiilor și a construcțiilor din jurul lui, de care acesta din urmă, nu s-a ocupat.

Faptul că Gr. Florescu n-a cunoscut rezultatul săpăturilor făcute de Millecker, nici n-a putut să ne dea amănunte asupra dimensiunii, formei și aspectului construcțiilor cari numai prin săpături se pot cunoaște, ceea ce este un mare neajuns, fiind că ar fi verificat pe teren constatările acestuia, aducându-le completările necesare. Millecker a arătat că, de la unghiul exterior sud-estic al castrului spre sud-vest, a dezgropat o cărare pavată și lângă ea, rămășițele unor pereți, cari i-au făcut impresia că sunt ale unui turn rotund. Deci, lângă castru a mai existat și un turn, a cărui formă și destinația n-a fost precizată de nici unul dintre ei. Un alt neajuns au mai avut aceste săpături, că nu s-a căutat să se determine locul, până unde s-a întins cabana romană de lângă castru, fiind că la dreapta drumului ce merge spre Greioni, s-au descoperit rămășițele a trei case și a două străzi pavate, ceea ce arată că acolo a existat un urbu și nu o simplă oșezare militară.

La castru spre sat, există o cărare făcută din cărămizi de cărămidă arsă, bineșezate, cu suprafață ovală având o lățime de circa 1 m. Urmele ei se văd în țărnuțului ce trece prin fața castrului. Valul prezintă forme regulate și alt scop nici n-a putut să aibă, decât de a feri castrul de inundațiile Caragului, care-i foarte problematic, dacă a curs pe la est de aceasta.
